

Τέτοια Γεγονότα Συμβαίνουν Μόνο μια Φορά Κάθε Αιώνα:

Σεργκέι Γκλάζιεφ¹

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Σεργκέι Γκλάζιεφ μιλάει για το ξεπέραςμα μιας ιστορικής εποχής και την αλλαγή των καταστάσεων.

Είναι δυνατόν να σταθεροποιηθεί το ρούβλι σε τρεις ημέρες;
Και γιατί τα «ζόμπι» της Ουκρανίας δεν τα παρατάνε;

«Αφού απέτυχαν να αποδυναμώσουν τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας με ένα κατά μέτωπο εμπορικό πόλεμο, οι Αμερικανοί μετατόπισαν το κύριο πλήγμα στη Ρωσία, την οποία βλέπουν ως αδύναμο κρίκο στην παγκόσμια γεωπολιτική και οικονομία.

Οι Αγγλοσάξονες προσπαθούν να υλοποιήσουν τις παμπάλαιες ρωσοφοβικές ιδέες τους της καταστροφής της χώρας μας, και ταυτόχρονα να αποδυναμώσουν την Κίνα, επειδή η στρατηγική συμμαχία της Ρωσικής Ομοσπονδίας και της Κίνας είναι πολύ σκληρή για τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Δεν έχουν ούτε την οικονομική ούτε στρατιωτική ισχύ για να μας καταστρέψουν μαζί, και όχι χωριστά», λέει ο Σεργκέι Γκλάζιεφ, Ακαδημαϊκός της Ρωσικής Ακαδημίας Επιστημών, πρώην σύμβουλος του Προέδρου της Ρωσικής Ομοσπονδίας.

Σχετικά με το ποιές ευκαιρίες ανοίγονται τώρα για τη ρωσική οικονομία, εάν η Κεντρική Τράπεζα συμπράττει με τον εχθρό και εάν ένα νέο παγκόσμιο νόμισμα θα αντικαταστήσει το δολάριο, ο Γκλάζιεφ αναφέρθηκε στη παρακάτω συνέντευξή του στο περιοδικό BUSINESS Online.

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

«Η νέα παγκόσμια οικονομική τάξη ιδεολογικά είναι σοσιαλιστική»

– *Sergey Yuryevich, σχολιάζοντας τα σημερινά τραγικά γεγονότα, γράψατε στο κανάλι σας στο Telegram ότι έπρεπε να είχαμε διαβάσει το βιβλίο σας για τον «τελευταίο παγκόσμιο πόλεμο»², που γράφτηκε πριν από περίπου 6 χρόνια. Πώς καταφέρατε να προβλέψετε τα πάντα με τόση ακρίβεια;*

– Το γεγονός είναι ότι υπάρχουν μακροπρόθεσμα πρότυπα οικονομικής ανάπτυξης, η ανάλυση και η κατανόηση των οποίων καθιστά δυνατή την πρόβλεψη των γεγονότων που λαμβάνουν χώρα αυτή τη στιγμή.

Αυτό που βιώνουμε τώρα είναι μια ταυτόχρονη αλλαγή στις τεχνολογικές και

¹ Сергѣй Юрьевич Глазьев (Sergei Yuryevich Glazyeve) Ρώσος Πολιτικός και Οικονομολόγος, μέλος της Ρωσικής Ακαδημίας Επιστημών (γεν. 1961-01-01)

² Αναφέρεται στο βιβλίο του:
The Last World War.
The U.S. to Move and Lose.
("The Izborsk Club Collection").
– Moscow, Knizhny Mir Publ., 2016.
– 512 pp.
ISBN 978-5-8041-0820-6

Πηγή:

https://archive.org/details/b_683/mode/1up

παγκόσμιες οικονομικές δομές, η τεχνολογική βάση της οικονομίας αλλάζει, υπάρχει μια μετάβαση σε θεμελιακά νέες τεχνολογίες, αλλά και αλλαγή του συστήματος διαχείρισης.

Τέτοια γεγονότα συμβαίνουν περίπου μια φορά τον αιώνα.

Ωστόσο, οι τεχνολογικές δομές αλλάζουν περίπου μία φορά κάθε 50 χρόνια και η αλλαγή τους συνήθως συνοδεύεται από μία τεχνολογική επανάσταση, οικονομική ύφεση και ανταγωνισμό εξοπλισμών.

Οι παγκόσμιες οικονομικές δομές αλλάζουν μία φορά κάθε 100 χρόνια και η αλλαγή τους συνοδεύεται από παγκόσμιους πολέμους και κοινωνικές επαναστάσεις.

Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η άρχουσα ελίτ των χωρών του ηγετικού πυρήνα της παλιάς παγκόσμιας οικονομικής τάξης εμποδίζει αλλαγές, δεν λαμβάνει υπόψη της την ανάδυση πιο αποτελεσματικών συστημάτων διαχείρισης, προσπαθεί να εμποδίσει την ανάπτυξη νέων ηγεσιών του κόσμου που τις χρησιμοποιούν, και προσπαθεί να διατηρήσει την ηγεμονία της και τη μονοπωλιακή της θέση, με οποιοδήποτε μέσα, συμπεριλαμβανομένων των στρατιωτικών και των επαναστατικών.

Ας πούμε, πριν από 100 χρόνια, η Βρετανική Αυτοκρατορία προσπαθούσε να διατηρήσει την ηγεμονία της στον κόσμο. Όταν ήδη έχανε οικονομικά από τους συνδυασμένους πόρους της Ρωσικής Αυτοκρατορίας και της Γερμανίας, ξεκίνησε ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος, που προκλήθηκε από τις βρετανικές μυστικές υπηρεσίες, κατά τον οποίο και οι τρεις ευρωπαϊκές αυτοκρατορίες αυτοκαταστράφηκαν.

Μιλώ για την κατάρρευση της τσαρικής Ρωσίας, της γερμανικής και της αυστροουγγρικής αυτοκρατορίας, αλλά εδώ μπορούμε να βάλουμε και ένα τέταρτο – το Οθωμανικό λημάνι.

Όσο για τη Βρετανία, για κάποιο διάστημα διατήρησε την παγκόσμια κυριαρχία και μάλιστα έγινε η μεγαλύτερη αυτοκρατορία στον πλανήτη. Όμως, λόγω των αδυσώπητων νόμων της κοινωνικο-οικονομικής ανάπτυξης, η αποικιακή παγκόσμια οικονομική δομή, βασισμένη στην πραγματικότητα στην εργασία των σκλάβων, δεν μπορούσε πλέον να εξασφαλίσει την οικονομική ανάπτυξη.

Οι δύο ριζικά νέα πολιτικά μοντέλα που προέκυψαν –το Σοβιετικό και το Αμερικανικό – επέδειξαν πολύ μεγαλύτερη παραγωγική αποδοτικότητα, δεδομένου ότι ήταν ήδη οργανωμένα σε άλλες αρχές: δεν στηριζόταν στην ιδιωτική οικογενειακή καπιταλιστική επιχείρηση, αλλά στη δύναμη των μεγάλων πολυεθνικών εταιρειών με κεντρική δομές για τη ρύθμιση της οικονομίας και με απεριόριστες νομισματικές εκροές πίστωσης, μέσω *παραστατικού χρήματος* (χαρτονομίσματος ή ηλεκτρονικού – Σημ.Επιμ.)³.

Έδωσαν τη δυνατότητα της μαζικής παραγωγής προϊόντων πολύ πιο αποτελεσματικά από τα διοικητικά συστήματα των αποικιακών αυτοκρατοριών του XIX αιώνα.

Η εμφάνιση κοινωνικών κρατών στην ΕΣΣΔ και τις ΗΠΑ με κεντρικά συστήματα ελέγχου κατέστησε δυνατή την απότομη άνοδο της οικονομικής τους ανάπτυξης.

Στην Ευρώπη, το σύστημα εταιρικής διακυβέρνησης διαμορφώθηκε, δυστυχώς, σύμφωνα με το ναζιστικό μοντέλο στη Γερμανία, και επίσης όχι χωρίς τη βοήθεια της βρετανικής υπηρεσίας πληροφοριών.

Ο Χίτλερ, βασιζόμενος στην υποστήριξη των βρετανικών υπηρεσιών πληροφοριών και του αμερικανικού κεφαλαίου, ανέπτυξε πολύ γρήγορα ένα κεντρικό σύστημα εταιρικής διαχείρισης στη Γερμανία, το οποίο επέτρεψε στο Τρίτο Ράιχ να καταλάβει πολύ

³ Παραστατικό χρήμα:

Η απόδοση του αγγλικού όρου fiat money.

Πηγή:

<http://users.uom.gr/~esartz/teaching/macro/Kef27.pdf>

γρήγορα ολόκληρη την Ευρώπη.

Με τη βοήθεια του Θεού, νικήσαμε αυτόν τον γερμανικό (ακριβέστερα, ευρωπαϊκό - λαμβάνοντας υπόψη τη σημερινή πραγματικότητα) φασισμό.

Μετά από αυτό, δύο μοντέλα παρέμειναν στον κόσμο, τα οποία αποδίδω αυτοκρατορική παγκόσμια οικονομική δομή: το σοβιετικό και δυτικό (με κέντρο τις ΗΠΑ).

- Αλλά τώρα αυτή η περίοδος της «αμερικανικής μονοπολικής μοναξιάς» τελειώνει, πιθανώς, όχι μόνο χάρη στη Ρωσία, αλλά κυρίως στην Κίνα και τις ασιατικές περιοχές ως τέτοιες. Δεν είναι έτσι;

- Πράγματι, οι ιεραρχικές κατακόρυφες δομές που χαρακτηρίζουν την αυτοκρατορική παγκόσμια οικονομία αποδείχθηκαν πολύ άκαμπτες για να εξασφαλίσουν τη συνέχεια των διαδικασιών καινοτομίας και έχασαν τη συγκριτική τους αποτελεσματικότητα στη διασφάλιση της ανάπτυξης της παγκόσμιας οικονομίας.

Στην περιφέρειά της, έχει διαμορφωθεί μια νέα παγκόσμια οικονομική τάξη, η οποία βασίζεται σε ευέλικτα μοντέλα διαχείρισης, μια δικτυακή οργάνωση παραγωγής, όπου το κράτος λειτουργεί ως ολοκληρωτής[**], ενώνοντας τα συμφέροντα διαφόρων κοινωνικών ομάδων γύρω από την επίτευξη ενός στόχου - την ανύψωση της κοινωνικής ευημερίας.

Το πιο εντυπωσιακό παράδειγμα μιας τέτοιας ολοκληρωμένης παγκόσμιας οικονομικής δομής σήμερα είναι η Κίνα, η οποία για περισσότερα από 30 χρόνια έχει ξεπεράσει τον ρυθμό ανάπτυξης της αμερικανικής οικονομίας κατά τρεις φορές.

Αυτή τη στιγμή, η Κίνα έχει ήδη ξεπεράσει τις Ηνωμένες Πολιτείες σε ο,τι αφορά την παραγωγή, τις εξαγωγές προϊόντων υψηλής τεχνολογίας και τους ρυθμούς ανάπτυξης.

Ένα άλλο παράδειγμα ενός μοντέλου μιας νέας παγκόσμιας οικονομικής τάξης, το οποίο ονομάσαμε αναπόσπαστο[**] (λόγω του γεγονότος ότι το κράτος σε αυτό ενώνει όλες τις κοινωνικές ομάδες διαφορετικών συμφερόντων), είναι η Ινδία. Έχει διαφορετικό πολιτικό σύστημα, αλλά έχει επίσης την υπεροχή των δημοσίων συμφερόντων έναντι των ιδιωτικών και το κράτος επιδιώκει να μεγιστοποιήσει τους ρυθμούς ανάπτυξης για να καταπολεμήσει τη φτώχεια.

Υπό αυτή την έννοια, η νέα παγκόσμια οικονομική τάξη πραγμάτων είναι σοσιαλιστική σε ιδεολογία.

Ταυτόχρονα, χρησιμοποιεί μηχανισμούς ανταγωνισμού της αγοράς, οι οποίοι καθιστούν δυνατή την παροχή της υψηλότερης συγκέντρωσης πόρων για την πραγματοποίηση μιας τεχνολογικής επανάστασης με στόχο την εξασφάλιση οικονομικών αλμάτων που βασίζονται σε μια νέα προηγμένη τεχνολογική τάξη.

Αν δούμε τους ρυθμούς ανάπτυξης μετά το 1995, βλέπουμε ότι η κινεζική οικονομία έχει αναπτυχθεί 10 φορές, ενώ η οικονομία των ΗΠΑ έχει αναπτυχθεί μόνο κατά 15 τοις εκατό.

Ετσι, Είναι ήδη προφανές σε όλους ότι επί του παρόντος ο ρυθμός της παγκόσμιας οικονομικής ανάπτυξης μετατοπίζεται προς την Ασία: η Κίνα, η Ινδία και οι χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας παράγουν ήδη περισσότερα προϊόντα από τις ΗΠΑ και την ΕΕ.

Αν προσθέσουμε σε αυτά την Ιαπωνία ή την Κορέα, όπου το σύστημα διαχείρισης είναι παρόμοιο στις αρχές του με τη συσπείρωση της κοινωνίας γύρω από τον στόχο της ανύψωσης της δημόσιας ευημερίας, τότε μπορούμε να πούμε ότι σήμερα αυτή η νέα παγκόσμια οικονομική δομή κυριαρχεί ήδη στον κόσμο και κέντρο αναπαραγωγής της παγκόσμιας οικονομίας έχει μετακινηθεί στη Νοτιοανατολική Ασία.

Φυσικά, η αμερικανική άρχουσα ελίτ δεν μπορεί να συμφωνήσει με αυτό.

- *Να συμβιβαστεί με αυτό, θα έλεγα...*

- Ναι. Αυτοί, όπως κάποτε η Βρετανική Αυτοκρατορία, επιδιώκουν να διατηρήσουν την ηγεμονία τους στον κόσμο. Τα γεγονότα που διαδραματίζονται σήμερα είναι μια εκδήλωση του πώς η οικονομικά και πολιτικά ισχυρή ολιγαρχική ελίτ των ΗΠΑ προσπαθεί να διατηρήσει την παγκόσμια κυριαρχία.

Μπορούμε να πούμε ότι τα τελευταία 15 χρόνια διεξάγει έναν παγκόσμιο υβριδικό πόλεμο, επιδιώκοντας να διασπείρει το χάος⁴ σε χώρες πέρα από τον έλεγχό της και να περιορίσει την ανάπτυξη της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

Αλλά λόγω του ήδη αρχαϊκού συστήματος διακυβέρνησης, δεν μπορούν να το κάνουν αυτό.

Η χρηματοπιστωτική κρίση του 2008 ήταν μια τέτοια μεταβατική στιγμή όταν ουσιαστικά τελείωσε ο κύκλος ζωής της αμερικανικής τεχνολογικής τάξης και ξεκίνησε η διαδικασία μαζικής αναδιανομής του κεφαλαίου σε μια νέα τεχνολογική τάξη, ο πυρήνας της οποίας είναι ένα σύμπλεξη νανοβιοτεχνικής και τεχνολογιών επικοινωνίας πληροφοριών.

Όλες οι χώρες άρχισαν να «φουσκώνουν» τις οικονομίες τους με χρήματα.

Το απλούστερο πράγμα που μπορεί να κάνει μια σύγχρονη κυβέρνηση είναι να δώσει σε όλες τις επιχειρήσεις πρόσβαση σε φθηνά μακροπρόθεσμα δάνεια, ώστε να μπορούν να υιοθετήσουν νέες τεχνολογίες.

Ενώ στην Αμερική και στην Ευρώπη τέτοια κεφάλαια πήγαν κυρίως σε χρηματοοικονομικές φούσκες και κάλυψαν τα ελλείματα του προϋπολογισμού, στην Κίνα αυτή η κολοσσιαία εκπομπή χρήματος κατευθύνθηκε πλήρως στην ανάπτυξη της παραγωγής και στην ανάπτυξη νέων τεχνολογιών.

Δεν υπήρξαν χρηματοοικονομικές φούσκες, ενώ η εξαιρετικά υψηλή ρευστότητα της κινεζικής οικονομίας δεν οδήγησε σε πληθωρισμό, η αύξηση της προσφοράς χρήματος συνοδεύτηκε από αύξηση της παραγωγής αγαθών, εισαγωγή νέων προηγμένων τεχνολογιών και άνοδο της κοινωνικής ευημερίας.

Σήμερα, είναι γεγονός ότι ο οικονομικός ανταγωνισμός έχει οδηγήσει τις Ηνωμένες Πολιτείες να χάσουν την ηγεσία τους. Αν θυμάστε, ο Ντόναλντ Τραμπ προσπάθησε να συγκρατήσει την ανάπτυξη της Κίνας μέσω ενός εμπορικού πολέμου, αλλά χωρίς αποτέλεσμα.

+-----+
«Οι Αμερικανοί άνοιξαν ένα μέτωπο βιολογικού πολέμου διασπείροντας τον κορονοϊό στην Κίνα»
 +-----+

- *Γιατί; Μήπως ο Τραμπ, που είναι συνηθισμένος να αναλαμβάνει τους κινδύνους και να χρησιμοποιεί όλα τα μέσα, δεν είχε την αποφασιστικότητα;*

- Ακόμα και ο Τραμπ δεν μπόρεσε να τα καταφέρει, επειδή η Κίνα έχει ένα πιο αποτελεσματικό σύστημα διαχείρισης που της επιτρέπει να συγκεντρώνει στο έπακρο τους διαθέσιμους πόρους παραγωγής.

Ταυτόχρονα, η αποτελεσματική διαχείριση χρήματος διατηρεί τις παροχές του στο πλαίσιο της διευρυμένης αναπαραγωγής του πραγματικού τομέα της οικονομίας,

4 Βλέπε στρατηγική διαρκούς πολέμου:

Το δόγμα Ράμσφελντ/Σεμπρόφσκι

Πηγή:

<https://www.voltairenet.org/article213169.html>

εστιάζοντας στη χρηματοδότηση αναπτυξιακών επενδύσεων.

Η Κίνα έχει το υψηλότερο ποσοστό αποταμίευσης από οποιαδήποτε άλλη χώρα, με περίπου 45 τοις εκατό του ΑΕΠ που επενδύεται, σε σύγκριση με 20 τοις εκατό στις Ηνωμένες Πολιτείες ή τη Ρωσία. Αυτό, στην πραγματικότητα, διασφαλίζει τους εξαιρετικά υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης της κινεζικής οικονομίας.

Εν ολίγοις, οι ΗΠΑ ήταν καταδικασμένες να χάσουν αυτόν τον εμπορικό πόλεμο, επειδή η Κίνα μπορούσε να παράγει πιο αποτελεσματικά και να χρηματοδοτήσει την ανάπτυξη φθηνότερα. Ολόκληρο το τραπεζικό σύστημα στην Κίνα είναι κρατικό, λειτουργεί ως ενιαίο ίδρυμα ανάπτυξης, κατευθύνοντας τις ταμειακές ροές για την επέκταση της παραγωγής και την κυριαρχία των νέων τεχνολογιών.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες, η παροχή χρημάτων κατευθύνεται στη χρηματοδότηση του δημοσιονομικού ελλείμματος και αναδιανέμεται σε χρηματοοικονομικές φούσκες. Ως αποτέλεσμα, η αποτελεσματικότητα του χρηματοπιστωτικού και οικονομικού συστήματος των ΗΠΑ είναι 20 τοις εκατό – εκεί μόνο κάθε πέμπτο δολάριο φτάνει στον πραγματικό τομέα και στην Κίνα σχεδόν το 90 τοις εκατό (δηλαδή σχεδόν όλο το γιουάν που δημιουργείται από την Κεντρική Τράπεζα του ΛΔΚ) τροφοδοτεί το περίγραμμα της επέκτασης της παραγωγής και εξασφαλίζει εξαιρετικά υψηλή οικονομική ανάπτυξη.

Οι προσπάθειες του Τραμπ να περιορίσει την ανάπτυξη της Κίνας μέσω μεθόδων εμπορικού πολέμου απέτυχαν. Την ίδια στιγμή, γύρισαν ως μπουμερανγκ στις ίδιες τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Στη συνέχεια, οι Αμερικανοί άνοιξαν ένα μέτωπο βιολογικού πολέμου διασπείροντας τον κορωνοϊό στην Κίνα, ελπίζοντας ότι η κινεζική ηγεσία δεν θα αντιμετωπίσει αυτήν την επιδημία και θα προέκυπτε χάος στην Κίνα.

Ωστόσο, η επιδημία έχει αποδείξει τη χαμηλή αποτελεσματικότητα της υγειονομικής περίθαλψης και έχει δημιουργήσει χάος στις ίδιες τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Το κινεζικό σύστημα διακυβέρνησης και εδώ έδειξε πολύ μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Στην Ουράνια Αυτοκρατορία, το ποσοστό θνησιμότητας είναι σημαντικά χαμηλότερο και η πανδημία αντιμετωπίστηκε πολύ πιο γρήγορα.

Ήδη το 2020, έφτασαν ακόμη και την οικονομική ανάπτυξη 2 τοις εκατό, ενώ στις Ηνωμένες Πολιτείες σημειώθηκε μείωση 10 τοις εκατό του ΑΕΠ (/οι αναλυτές σημείωσαν τη μεγαλύτερη πτώση από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο/- *εκδ. σημ).

Τώρα οι Κινέζοι έχουν αποκαταστήσει τον ρυθμό ανάπτυξης περίπου 7 τοις εκατό ετησίως και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ΛΔΚ θα συνεχίσει να αναπτύσσεται με σιγουριά, επεκτείνοντας την παραγωγή μιας νέας τεχνολογικής τάξης.

Παράλληλα με τον εμπορικό πόλεμο κατά της Κίνας, οι αμερικανικές υπηρεσίες πληροφοριών προετοίμαζαν πόλεμο κατά της Ρωσίας, αφού η αγγλοσαξονική γεωπολιτική παράδοση θεωρεί τη χώρα μας ως το κύριο εμπόδιο για την εδραίωση της παγκόσμιας κυριαρχίας της αμερικανικής και βρετανικής πολιτικής και οικονομικής ελίτ.

Πρέπει να πούμε ότι ο πόλεμος κατά της Ρωσικής Ομοσπονδίας εκτυλίχθηκε αμέσως μετά την προσάρτηση της Κριμαίας και αφού προηγουμένως οι αμερικανικές ειδικές υπηρεσίες οργάνωσαν πραξικόπημα στην Ουκρανία.

Μπορεί να ειπωθεί ότι ξεγέλασαν τη Ρωσία να συμφωνήσει στην αμερικανική κατοχή της Ουκρανίας, θεωρώντας την ως ένα προσωρινό φαινόμενο. Ωστόσο, οι Αμερικανοί εμφύτευαν και καλλιέργησαν την «Ουκρανική Ανεξαρτησία», δημιουργώντας όχι μόνο κάποια προπύργια, πολλαπλασιάζοντας τους Ναζί υπό τη προστασία τους, αλλά και εκπαιδευσαν τις ναζιστικές ένοπλες δυνάμεις, δίνοντας στους Ναζί την ευκαιρία να λάβουν στρατιωτική μόρφωση, στις ακαδημίες τους, και «συνένωσαν» μαζί τους όλες τις Ένοπλες Δυνάμεις της Ουκρανίας.

Και για 8 χρόνια προετοιμάζουν τις Ένοπλες Δυνάμεις της Ουκρανίας για τον αγώνα ενάντια στον μοναδικό εχθρό - τη Ρωσία. Ενώ τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τα οποία και στην Ουκρανία ελέγχονται πλήρως από τους Αμερικανούς, διαμόρφωσαν την εικόνα του εχθρού στο κοινό.

Επιπλέον, οι Ηνωμένες Πολιτείες χρησιμοποίησαν το νομισματικό και οικονομικό μέτωπο του υβριδικού πολέμου κατά της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Ήδη το 2014, εισήγαγαν τις πρώτες οικονομικές κυρώσεις και έθεσαν εκτός σημαντικό μέρος των δυτικών δανείων από τη ρωσική οικονομία.

Τώρα γινόμαστε μάρτυρες της επόμενης φάσης, όταν ουσιαστικά έχουν αποσυνδέσει τη Ρωσία από το παγκόσμιο νομισματικό και χρηματοπιστωτικό σύστημα, στο οποίο κυριαρχούν.

Ωστόσο, τα είχα προβλέψει όλα αυτά πριν από 10 χρόνια, με βάση τη θεωρία της αλλαγής των παγκόσμιων οικονομικών δομών και τη συγκεκριμένη λογική της άρχουσας ελίτ των ΗΠΑ, που επικεντρώνεται στην παγκόσμια κυριαρχία.

Η αγγλοσαξονική γεωπολιτική είναι παραδοσιακά προσανατολισμένη εναντίον της Ρωσικής Αυτοκρατορίας και των διαδόχων της, της ΕΣΣΔ και της Ρωσικής Ομοσπονδίας, επειδή, από την εποχή της Βρετανικής Αυτοκρατορίας, η Ρωσία θεωρείται ο κύριος αντίπαλος των Αγγλοσαξόνων. Όλη η λεγόμενη γεωπολιτική επιστήμη που γραφόταν στο Λονδίνο κατέληγε, στην πραγματικότητα, σε ένα σύνολο συστάσεων για το πώς θα καταστραφεί η Ρωσία ως κυρίαρχη δύναμη στην Ευρασία. Εννοώ τις κάθε είδους θεωρητικές κατασκευές όπως «ναυτικές δυνάμεις εναντίον ηπειρωτικών δυνάμεων» και ούτω καθεξής.

- Πώς ενεπλάκη τόσο πολύ η Ρωσία με «ναυτικές δυνάμεις»; Εξάλλου, γεωγραφικά με το Ηνωμένο Βασίλειο, δεν συνορεύσαμε ποτέ.

- Από αυτή την άποψη, επινοήθηκε μια φόρμουλα: όποιος ελέγχει την Ευρασία ελέγχει ολόκληρο τον κόσμο. Στην πραγματικότητα, οι εφαρμοσμένες εξελίξεις έχουν ήδη προχωρήσει περισσότερο. Το θεώρημα του Zbigniew Brzezinski είναι γνωστό ότι για να νικήσει τη Ρωσία ως υπερδύναμη, η Ουκρανία πρέπει να αποκολληθεί από αυτήν. Όλο αυτό το πολιτικό δόγμα, το οποίο, όπως φαίνεται, έχει μείνει εδώ και καιρό στην ιστορία, αναπαράγεται ωστόσο σήμερα στη σκέψη της αμερικανικής πολιτικής ελίτ.

Πρέπει να πω ότι υπάρχουν ακόμη μαθήματα γεωπολιτικής του 19ου αιώνα στο Χάρβαρντ και στο Πανεπιστήμιο Γέιλ, που ακονίζουν το μυαλό των μελλοντικών Αμερικανών πολιτικών ενάντια στη Ρωσία. Έτσι, στην πραγματικότητα, ενσωματώθηκαν σε αυτό το παλιό και δοκιμασμένο στο χρόνο ρωσοφοβικό ρεύμα, που ήταν πάντα χαρακτηριστικό της αγγλοσαξονικής γεωπολιτικής.

Και, θεωρώντας τη Ρωσία ως τον κύριο αντίπαλο της κυριαρχίας τους στον κόσμο, σύμφωνα με την πρόταση του Μπρεζίνσκι, χρησιμοποίησαν την Ουκρανία ως φυλάκιο, πιο συγκεκριμένα, ως ένα εργαλείο για να υπονομεύσουν τη Ρωσία, να την αποδυναμώσουν και, μακροπρόθεσμα, να τη καταστρέψουν ως κυρίαρχο κράτος.

Έτσι, αυτό που συμβαίνει σήμερα ήταν εύκολα προβλέψιμο με βάση έναν συνδυασμό μακροπρόθεσμων προτύπων οικονομικής ανάπτυξης, που στην πραγματικότητα καταδίκασε τον κόσμο σε έναν υβριδικό πόλεμο, και της παραδοσιακής ρωσοφοβίας της αγγλοσαξονικής πολιτικής ελίτ.

Αφού η αποδυνάμωση της ΛΔΚ δεν λειτούργησε μέσω ενός εμπορικού πολέμου, οι Αμερικανοί έστρεψαν το κύριο πλήγμα της στρατιωτικής και πολιτικής τους ισχύος ενάντια στη Ρωσία, την οποία θεωρούν αδύναμο κρίκο στην παγκόσμια γεωπολιτική και οικονομία.

Επιπλέον, οι Αγγλοσάξονες επιδιώκουν να εδραιώσουν κυριαρχία επί της Ρωσίας για να πραγματοποιήσουν τις πανάρχαιες ρωσοφοβικές ιδέες τους για καταστροφή της χώρας μας και ταυτόχρονα αποδυνάμωση της Κίνας, επειδή η στρατηγική συμμαχία της

Ρωσικής Ομοσπονδίας και της Κίνας είναι πολύ σκληρή για τις Ηνωμένες Πολιτείες. Δεν έχουν ούτε την οικονομική ούτε τη στρατιωτική δύναμη να μας καταστρέψουν μαζί, ούτε χωριστά, γι' αυτό οι Ηνωμένες Πολιτείες αρχικά προσπάθησαν να δημιουργήσουν διαμάχη ανάμεσα σε μας και την Κίνα.

Αυτό δεν μπόρεσε να λειτουργήσει. Αλλά, χρησιμοποιώντας, θα έλεγα, την πραότητα μας, πήραν τον έλεγχο της Ουκρανίας και σήμερα χρησιμοποιούν την αδελφική μας δημοκρατία⁵ ως πολεμικό όπλο για να καταστρέψουν τη Ρωσία και στη συνέχεια να πάρουν τον έλεγχο των πόρων μας προκειμένου, επαναλαμβάνω, να ενισχύσουν τη θέση τους και αποδυναμώνουν τη θέση της Κίνας.

Σε γενικές γραμμές, όλα αυτά είναι προφανή, όπως δύο συν δύο ίσον τέσσερα.

+-----+
«Οι Αμερικανοί δεν θα μπορέσουν να κερδίσουν, όπως δεν τα κατάφεραν οι Βρετανοί στην εποχή τους»
 +-----+

- Πιθανώς, αυτό είναι προφανές, αλλά όχι για όλους. Μεταξύ της ρωσικής ελίτ υπάρχουν πολλοί αντίπαλοι μιας συμμαχίας με την Κίνα. Τουλάχιστον, πριν από την ειδική επιχείρηση στην Ουκρανία, φαινόταν σε αυτούς τους ανθρώπους ότι ο αμερικανικός και δυτικός πολιτισμός είναι πιο κατανοητός και πιο κοντά σε εμάς από την ιερογλυφική κινεζική σοφία και ότι πάντα θα βρίσκουμε μια κοινή γλώσσα με τους «δυτικούς εταίρους» μας.

- Ξέρετε, το 2015 έγραψα το βιβλίο «Ο Τελευταίος Παγκόσμιος Πόλεμος. Οι ΗΠΑ τον Ξεκινούν και τον Χάνουν», που αναφέρατε στην αρχή της κουβέντας - εκεί όλα ήταν μελετημένα και δικαιολογημένα. Οι Ηνωμένες Πολιτείες ξεκίνησαν έναν παγκόσμιο υβριδικό πόλεμο - ξεκίνησαν με τις Πορτοκαλί Επαναστάσεις για να διαταράξουν περιοχές του κόσμου που δεν ήλεγχαν - προκειμένου να ενισχύσουν τη θέση τους και να αποδυναμώσουν τη θέση των γεωπολιτικών αντιπάλων.

Μετά την περίφημη ομιλία του Προέδρου Πούτιν στο Μόναχο (Φεβρουάριος 2007 - *εκδ. Σημ*), συνειδητοποίησαν ότι είχαν χάσει τον έλεγχο στη Ρωσία του Γέλτσιν και αυτό τους ανησύχησε σοβαρά. Το 2008, ξέσπασε η χρηματοπιστωτική κρίση όπου έγινε σαφές ότι η μετάβαση σε μια νέα τεχνολογική τάξη ξεκίνησε και η παλιά παγκόσμια οικονομική τάξη και το προηγούμενο σύστημα διαχείρισης δεν εξασφάλιζαν πλέον βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη.

Η Κίνα είχε πάρει τα ηνία. Λοιπόν, στη συνέχεια, αυτό που συμβαίνει είναι η λογική της ανάπτυξης ενός παγκόσμιου πολέμου, μόνο όχι με τις μορφές που υπήρχαν πριν από 100 χρόνια, αλλά σε τρία υποθετικά μέτωπα - νομισματικό-οικονομικό (όπου οι Ηνωμένες Πολιτείες εξακολουθούν να κυριαρχούν στον κόσμο), εμπορικό οικονομικό (όπου έχουν ήδη χάσει την ανωτερότητά τους από την Κίνα) και πληροφοριακό-γνωστικό (όπου και οι Αμερικανοί έχουν τεχνολογίες ανώτερες από τις δικές μας).

Χρησιμοποιούν και τα τρία αυτά μέτωπα, σε μια προσπάθεια να έχουν τον έλεγχο των πρωτοβουλιών και να διατηρούν την ηγεμονία των εταιρειών τους.

Τέλος, το τέταρτο μέτωπο είναι το βιολογικό, που άνοιξε με την εμφάνιση του κορωνοϊού από το αμερικανο-κινεζικό εργαστήριο στη Γουχάν. Σήμερα βλέπουμε ότι ένα ολόκληρο δίκτυο βιολογικών εργαστηρίων υπήρχε στην Ουκρανία. Έτσι οι Ηνωμένες Πολιτείες προετοιμάζονταν εδώ και καιρό να ανοίξουν το βιολογικό μέτωπο

5 Ο όρος δημοκρατία χρησιμοποιείται για την απόδοση του όρου Republic

Πηγή:

Μεμά Κολαίτη

Άγγλοελληνικών Λεξικόν τῶν Θεωρητικῶν

καὶ Ἐφηρμοσμένων Μαθηματικῶν,

Ἐκδοσις Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος, 1976.

Τόμος 1ος Εισαγωγή σελ. XXVIII

<http://itia.ntua.gr/1318/>

του παγκόσμιου πολέμου.

Το πέμπτο, και πιο προφανές, μέτωπο είναι, στην πραγματικότητα, το μέτωπο της μάχης – ως το τελευταίο εργαλείο για να εξαναγκάσουν τα κράτη που ελέγχουν σε αδιαμφισβήτητη υπακοή. Σήμερα, η κατάσταση και σε αυτό το μέτωπο κλιμακώνεται. Δηλαδή, ενεργές επιχειρήσεις βρίσκονται σε εξέλιξη και στα πέντε μέτωπα του παγκόσμιου υβριδικού πολέμου και το αποτέλεσμα μπορεί να προβλεφθεί. Οι Αμερικανοί δεν θα καταφέρουν να κερδίσουν, όπως δεν τα κατάφεραν στην εποχή τους οι Βρετανοί.

Αν και η Βρετανία κέρδισε επισήμως τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, έχασε πολιτικά και οικονομικά. Οι Βρετανοί έχασαν ολόκληρη την αυτοκρατορία τους, χάνοντας περισσότερο από το 90 τοις εκατό της επικράτειας και το 95 τοις εκατό του πληθυσμού.

Δύο χρόνια μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όπου ήταν οι νικητές, η αυτοκρατορία τους κατέρρευσε σαν χάρτινος πύργος, γιατί οι άλλοι δύο νικητές –η ΕΣΣΔ και οι ΗΠΑ– δεν χρειάζονταν αυτή την αυτοκρατορία που την είδαν ως αναχρονιστική.⁶

Ο κόσμος δεν θα χρειαστεί τις αμερικανικές διεθνικές εταιρείες, το αμερικανικό δολάριο, τις αμερικανικές νομισματικές και χρηματοοικονομικές τεχνολογίες και τις χρηματοπιστωτικές πυραμίδες. Όλα αυτά θα αποτελέσουν παρελθόν στο άμεσο μέλλον. Η Νοτιοανατολική Ασία θα γίνει ο προφανής ηγέτης στην παγκόσμια οικονομική ανάπτυξη και μια νέα παγκόσμια οικονομική τάξη θα διαμορφωθεί μπροστά στα μάτια μας.

– Για να παραφράσουμε τον [Erich] Remarque, μπορούμε να πούμε ότι επιτέλους ήρθαν αλλαγές στο δυτικό μέτωπο. Αλλά ποια σημάδια βλέπετε ότι αυτό το ισχυρό παγκόσμιο σύστημα θα γίνει σύντομα παρελθόν;

– Αφού οι Αμερικανοί κατάσχεσαν πρώτα τα συναλλαγματικά αποθέματα της Βενεζουέλας και τα παρέδωσαν στην αντιπολίτευση, μετά τα αφγανικά συναλλαγματικά αποθέματα, πριν από αυτά τα ιρανικά και τώρα τα ρωσικά, έγινε απολύτως σαφές ότι το δολάριο έπαψε να είναι παγκόσμιο νόμισμα. Ακολουθώντας τους Αμερικανούς, και οι Ευρωπαίοι διέπραξαν αυτή τη βλακεία – το ευρώ και η λίρα έπαψαν να είναι παγκόσμια νομίσματα.

Επομένως, το παλιό νομισματικό και χρηματοπιστωτικό σύστημα ζει τις τελευταίες του μέρες. Μετά την επιστροφή αμερικανικών δολαρίων που κανείς δεν χρειάζεται από τις ασιατικές χώρες, η κατάρρευση του παγκόσμιου νομισματικού και χρηματοπιστωτικού συστήματος που βασίζεται σε δολάρια και ευρώ είναι αναπόφευκτη. Οι κορυφαίες χώρες στρέφονται στα εθνικά νομίσματα και το ευρώ και το δολάριο παύουν να θεωρούνται συναλλαγματικά αποθέματα.

– Πώς βλέπετε τον κόσμο μετά την εξαφάνιση του μονοπωλίου του δολαρίου;

– Αυτή τη στιγμή εργαζόμαστε σε ένα έργο για μια διεθνή συνθήκη για την εισαγωγή ενός νέου παγκόσμιου νομίσματος διακανονισμού συνδεδεμένου με τα εθνικά νομίσματα των συμμετεχουσών χωρών και με τα ανταλλασσόμενα εμπορεύματα που καθορίζουν τις πραγματικές αξίες.

Δεν θα χρειαστούμε αμερικανικές και ευρωπαϊκές τράπεζες. Ένα νέο σύστημα πληρωμών που βασίζεται στις σύγχρονες ψηφιακές τεχνολογίες blockchain

6 Βλέπε σχετικά και το βιβλίο:
Michael Hudson
Super-Imperialism
The Economic Strategy of American Empire.
Islet (September 30, 2021)
Language English
Hardcover 494 pages
ISBN-13 978-3981826098

αναπτύσσεται στον κόσμο, όπου οι τράπεζες χάνουν τη σημασία τους.

Ο κλασικός καπιταλισμός που βασίζεται στις ιδιωτικές τράπεζες εξαφανίζεται. Το διεθνές δίκαιο αποκαθίσταται. Όλες οι βασικές διεθνείς σχέσεις, συμπεριλαμβανομένης της έκδοσης της παγκόσμιας κυκλοφορίας νομισμάτων, θα αρχίσουν να διαμορφώνονται επί τη βάση συμφωνιών.

Ταυτόχρονα, αποκαθίσταται η σημασία της εθνικής κυριαρχίας, γιατί οι κυρίαρχες χώρες έρχονται σε συμφωνία. Η βάση της παγκόσμιας οικονομικής συνεργασίας είναι οι κοινές επενδύσεις για τη βελτίωση της ευημερίας των λαών.

Η απελευθέρωση του εμπορίου παύει να είναι κάποιου είδους προτεραιότητα, οι εθνικές προτεραιότητες γίνονται σεβαστές, κάθε κράτος χτίζει ένα τέτοιο σύστημα προστασίας της εσωτερικής αγοράς και του οικονομικού του χώρου που θεωρεί απαραίτητο. Δηλαδή, η εποχή της φιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης έχει τελειώσει. Μπροστά στα μάτια μας, διαμορφώνεται μια νέα παγκόσμια οικονομική δομή – αναπόσπαστη, στην οποία ορισμένα κράτη και ιδιωτικές τράπεζες χάνουν το ιδιωτικό τους μονοπώλιο στο θέμα του χρήματος, στη χρήση στρατιωτικής βίας και ούτω καθεξής.

+-----+
«Το τρίτο σενάριο είναι καταστροφικό. Καταστροφή της ανθρωπότητας»
 +-----+

– Γιατί ονομάσατε το βιβλίο σας «Ο Τελευταίος Παγκόσμιος Πόλεμος»; Τι τροφοδοτεί την ελπίδα σας ότι αυτός ο παγκόσμιος πόλεμος είναι πραγματικά ο τελευταίος;

– Ονόμασα αυτόν τον παγκόσμιο πόλεμο τον τελευταίο, γιατί βλέπουμε ότι υπάρχουν πολλά σενάρια εξόδου από τη σημερινή κρίση. Το πρώτο σενάριο, για το οποίο έχω ήδη μιλήσει, είναι ηρεμίας και ευημερίας. Συνίσταται στην υπέρβαση του μονοπωλίου των ΗΠΑ. Για να το κάνετε αυτό στον χρηματοπιστωτικό τομέα, πρέπει να εγκαταλείψετε το δολάριο. Για να ξεπεράσουμε το μονοπώλιο στην πληροφορική και τη γνωστική σφαίρα, είναι απαραίτητο να απομονώσουμε τον πληροφοριακό μας χώρο από τον αμερικανικό και να στραφούμε στις δικές μας τεχνολογίες πληροφοριών.

Δημιουργώντας τα δικά τους περιγράμματα αναπαραγωγής της οικονομίας, αλλά χωρίς το δολάριο ΗΠΑ και το ευρώ και βασιζόμενες στις δικές τους τεχνολογίες πληροφοριών τους για τη διαχείριση του χρήματος, οι χώρες της νέας παγκόσμιας οικονομικής τάξης εξασφαλίζουν υψηλούς ρυθμούς οικονομικής ανάπτυξης, ενώ ο δυτικός κόσμος καταρρέει.

Οι δυτικοί βρίσκονται σε μια κατάσταση κατάρρευσης των δημοσιονομικών πυραμίδων, αποδιοργάνωσης και αυξανόμενης οικονομικής κρίσης, που επιδεινώθηκε από τον αυξανόμενο πληθωρισμό, λόγω της ανεξέλεγκτης έκδοσης χρήματος τα τελευταία 12 χρόνια.

Το δεύτερο σενάριο μιας πιθανής εξέλιξης των γεγονότων είναι παρόμοιο με αυτό που ήθελε να πραγματοποιήσει ο Χίτλερ κατά την περίοδο της αλλαγής των προηγούμενων παγκόσμιων οικονομικών δομών. Πρόκειται για μια προσπάθεια δημιουργίας μιας παγκόσμιας κυβέρνησης με υπεράνθρωπη ιδεολογία. Αν ο Χίτλερ αντιλαμβανόταν το γερμανικό έθνος ως υπεράνθρωπους, τότε οι σημερινοί ιδεολόγοι της παγκόσμιας κυριαρχίας επιβάλλουν στην ανθρωπότητα τη μετάβαση σε ένα μετα-ανθρωποειδές κράτος.

Σε αντίθεση με τον μετα-ανθρωπισμό της Δύσης, οι χώρες του πυρήνα της νέας παγκόσμιας οικονομικής τάξης χαρακτηρίζονται από μια σοσιαλιστική ιδεολογία, μολονότι υπάρχει σεβασμός των ιδιωτικών συμφερόντων, προστασία της ιδιωτικής ιδιοκτησίας και χρήση μηχανισμών αγοράς. Στην Κίνα, την Ινδία, την Ιαπωνία και την Κορέα, κυριαρχεί η σοσιαλιστική ιδεολογία – ή μάλλον, ένα μείγμα σοσιαλιστικής ιδεολογίας, εθνικών συμφερόντων και ανταγωνισμού της αγοράς. Είναι αυτό το μίγμα αυτό σχηματίζει μια ριζικά νέα εξουσία-πολιτική ελίτ, που επικεντρώνεται στην οικονομική ανάπτυξη και την αύξηση της ευημερίας των

εθνών.

Είναι διαφορετικό για τους δυτικούς πολιτικούς, διανοούμενους και επιχειρηματίες. Αυτό που βλέπουμε σήμερα είναι μια προσπάθεια να σχηματισθεί μια καθορισμένη εικόνα μιας νέας παγκόσμιας τάξης με επικεφαλής μια παγκόσμια κυβέρνηση, στην οποία οι άνθρωποι οδηγούνται σε ένα ηλεκτρονικό στρατόπεδο συγκέντρωσης.

Μπορείτε να δείτε με το παράδειγμα των περιορισμών κατά τη διάρκεια της πανδημίας πώς συνέβη: σε όλους τους ανθρώπους δίνονται ετικέτες, η πρόσβαση σε δημόσια αγαθά ρυθμίζεται μέσω κωδικών QR, όλοι αναγκάζονται να περπατήσουν σε σχηματισμό.

Παρεμπιπτόντως, στο σενάριο του Ιδρύματος Ροκφέλερ το 2009, η πανδημία και, στην πραγματικότητα, όλα όσα συνέβησαν σε σχέση με αυτήν, ήταν εκπληκτικά ταξινομημένα σε κομμάτια - στην πραγματικότητα προέβλεψαν το μέλλον. Αυτό το σενάριο ονομάστηκε Lock Step, δηλαδή «Περπατήστε σε σχηματισμό» και ο δυτικός κόσμος το ακολούθησε. Θυσιάζοντας τις δικές τους δημοκρατικές αξίες, προσπαθούν να αναγκάσουν τους ανθρώπους να υπακούουν στις εντολές.

Διεθνείς οργανισμοί, όπως η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, χρησιμοποιήθηκαν εν είδει οχυρού για τη σύσταση μιας παγκόσμιας κυβέρνησης που θα υπόκειται στο ιδιωτικό κεφάλαιο.

Όμως, θα πρέπει να πω ότι ο Ντόναλντ Τραμπ παρενέβη σε μεγάλο βαθμό σε αυτά τα σχέδια, γιατί σταμάτησε την υπογραφή συμφωνιών για διατλαντικές και διειρηνικές εταιρικές σχέσεις, όπου όλες οι χώρες που συμμετείχαν στις συμφωνίες θυσίασαν την εθνική κυριαρχία σε όλες τις διαφορές τους με τις μεγάλες επιχειρήσεις.

Και πρέπει να καταλάβετε ότι σήμερα κάθε διεθνική εταιρεία μπορεί να ενεργήσει ως ξένος επενδυτής, συμπεριλαμβανομένων των Ηνωμένων Πολιτειών. Σύμφωνα με αυτές τις συμφωνίες, εάν υπάρχει ξένο κεφάλαιο σε μία επιχείρηση, τότε σε κάθε διαφωνία της εταιρείας με την εθνική κυβέρνηση, σχηματίζεται κάποιο είδος διεθνούς διαιτητικού δικαστηρίου, που δεν είναι σαφές πώς και από ποιον καθορίζεται.

Και αυτοί οι μη εκλεγμένοι δικαστές, που διορίζονται στη πραγματικότητα, από μεγάλες διεθνείς επιχειρήσεις, λύνουν τις διαφορές.

Στην ουσία, το γεγονός ήταν ότι το κράτος έχανε κάθε κυριαρχία στη ρύθμιση των σχέσεων με τις μεγάλες επιχειρήσεις. Ωστόσο, ο Τραμπ σταμάτησε τη συμφωνία - οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν την υπέγραψαν ποτέ. Έτσι, η διαδικασία σχηματισμού παγκόσμιας κυβέρνησης σταμάτησε. Αυτή είναι η δεύτερη εναλλακτική που τώρα βρίσκεται σε κρίση λόγω της κατάρρευσης της ιδέας της παγκοσμιοποίησης και της σταδιακής εγκατάλειψης των «πανδημικών» περιορισμών.

Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η επιλογή μιας παγκόσμιας κυβέρνησης είναι ασυμβίβαστη με μία κυρίαρχη Ρωσία, με την ανεξαρτησία μας και τον ρόλο μας στον κόσμο. Στο πλαίσιο του παγκοσμιοποιητικού σεναρίου, η Ρωσική Ομοσπονδία θεωρείται ως ένα έδαφος που προορίζεται για εκμετάλλευση από δυτικές διεθνικές εταιρείες. Ο «αυτόχθονος πληθυσμός» πρέπει να εξυπηρετεί τα συμφέροντά του. Σε ένα τέτοιο σενάριο, η Ρωσία εξαφανίζεται ως ανεξάρτητη οντότητα, όπως άλλωστε και η Κίνα. Η δυτική παγκόσμια κυβέρνηση μπορεί να ενσωματώσει μερικούς από τους ολιγάρχες μας στην εκδοχή της για το μέλλον, αλλά μόνο σε ρόλους δεύτερης και τρίτης διαλογής.

Το τρίτο σενάριο είναι καταστροφικό. Η καταστροφή της ανθρωπότητας...

- Την ίδια αποκάλυψη για την οποία μιλούν όλοι;

- Λοιπόν, όχι όλοι... Μα όλοι, φυσικά, φοβούνται. Παρεμπιπτόντως, σχετικά με τα αμερικανικά βιολογικά εργαστήρια που ασχολούνται με τη σύνθεση επικίνδυνων ιών, αναφέρθηκε στο άλλο βιβλίο μου, το οποίο δημοσιεύτηκε λίγο αργότερα: «Πανούκλα

του XXI αιώνα: πώς να αποφύγεις την καταστροφή και να ξεπεράσεις την κρίση;»

Θυμάμαι το 1996, όταν έπρεπε να εργαστώ στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, πρότεινα να αναπτύξω την έννοια της εθνικής βιολογικής ασφάλειας. Διότι ακόμη και τότε, σχεδόν πριν από 30 χρόνια, η γενετική ήταν μια επαρκώς ανεπτυγμένη επιστήμη για τη σύνθεση ιών που στρέφονταν εναντίον ανθρώπων μιας συγκεκριμένης φυλής ή ενός συγκεκριμένου φύλου, μιας συγκεκριμένης ηλικίας. Αυτό ήταν δυνατό εδώ και πολύ καιρό. Είναι δυνατόν να δημιουργηθεί ένας ιός που θα λειτουργεί μόνο κατά των λευκών, ή αντίστροφα, μόνο εναντίον των μαύρων, μόνο εναντίον των ανδρών ή μόνο εναντίον των γυναικών.

Τώρα οι Αμερικανοί προχωρούν παραπέρα – το βλέπετε, δεδομένα σύμφωνα με το Υπουργείο Άμυνας μας, ανακοίνωσαν την τις προάλλες, ότι τα αμερικανικά βιολογικά εργαστήρια ανέπτυξαν ιούς στοχευμένους κατά των Σλάβων. Προφανώς, είναι δυνατό σήμερα – να δημιουργήσουμε έναν ιό εναντίον κάποιας εθνοτικής ομάδας που έχει τον δικό της γενετικό κώδικα.

Αυτό που συμβαίνει σήμερα στην Ουκρανία είναι ο απόηχος της αγωνίας της ελίτ εξουσίας των ΗΠΑ, η οποία δεν μπορεί να συμβιβαστεί με το γεγονός ότι δεν θα είναι πλέον παγκόσμιος ηγέτης. Αυτό γίνεται σαφές σε όλους – τουλάχιστον σε όσους δεν συνδέονται με τους Αμερικανούς λόγω των δικών τους συμφερόντων και δεν υπόκεινται στη γνωστική τους επιρροή.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Όταν οι ΗΠΑ επέβαλαν κυρώσεις στη Ρωσία το 2014, ρώτησα τους Κινέζους συναδέλφους μου: «Πιστεύετε ότι οι Αμερικανοί μπορούν να επιβάλουν κυρώσεις σε σχέση με την Κίνα;» Ήταν σίγουροι ότι δεν μπορούσαν. Είπαν ότι ήταν αδύνατο, γιατί οι ΗΠΑ εξαρτώνται από την Κίνα εξίσου ισχυρά όσο η Κίνα εξαρτάται από τις ΗΠΑ. Δηλαδή η Αμερική θα είναι πιο ακριβή για τον εαυτό της.

Είχαν περάσει δύο χρόνια και ο Τραμπ ξεκίνησε έναν εμπορικό πόλεμο κατά της Κίνας. Και το Πεκίνο κατάλαβε τώρα ότι η Αμερική είναι ένας εχθρός που θα πνίξει με κάθε μέσο το κινεζικό οικονομικό θαύμα.

Πριν από αυτό, οι συλλογισμοί μου δεν ήταν πολύ πειστικοί για τους Κινέζους συναδέλφους μου, όπως και το βιβλίο μου που αναφέρατε δεν επηρέασε πολύ την πολιτική και οικονομική μας ελίτ.

Τα επιχειρήματά μου απορρίφθηκαν. Αν και λέμε εδώ και πάρα πολλά χρόνια ότι το δολάριο πρέπει να εγκαταλειφθεί. Τα συναλλαγματικά αποθέματα θα έπρεπε να είχαν αποσπασθεί από τα εργαλεία του δολαρίου, και να μετατραπούν τα ευρώ σε χρυσό, θα έπρεπε να ήταν απαραίτητο να στραφούμε στο δικό μας νομισματικό και χρηματοπιστωτικό σύστημα, να αναπτύξουμε τους δικούς μας διακανονισμούς σε εθνικά νομίσματα με εταίρους. Όλα αυτά τα προσφέρουμε από τη δεκαετία του 2000, όταν ήταν ήδη ξεκάθαρο σε τι οδηγούσε η παγκόσμια οικονομική ανάπτυξη. Και τώρα, επιτέλους, όλοι είδαν το φως.

+-----+
«Οι Αμερικανοί ρομποτοποίησαν τους Ουκρανούς και μετέτρεψαν 150-200 χιλιάδες ανθρώπους σε μια μαχητική μηχανή που λειτουργεί χωρίς σκέψη»
 +-----+

– Αν κρίνουμε από το σπαρακτικό ουρλιαχτό που έρχεται από το στρατόπεδο των φιλελεύθερων, καθώς και τα γεγονότα στην Ουκρανία, δεν έχουν δει ακόμη όλοι το φως.

– Ναι, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με το γεγονός ότι σε 8 χρόνια οι Αμερικανοί κατάφεραν να κοροϊδέσουν τον ουκρανικό λαό τόσο πολύ που οι άνθρωποι που αντιστέκονται στον ρωσικό στρατό, οι λεγόμενες Ένοπλες Δυνάμεις της Ουκρανίας, φαίνονται απλά ρομποτοποιημένοι. Χειραγωγούνται σαν μαριονέτες. Δεν είναι ο Ζελένσκι που διοικεί τον ουκρανικό στρατό, ούτε καν το Υπουργείο Άμυνας της Ουκρανίας και το Γενικό Επιτελείο – αλλά το Πεντάγωνο. Διοικεί πολύ

αποτελεσματικά από την σκοπιά στον αγώνα «μέχρι τον τελευταίο Ουκρανό στρατιώτη», γιατί αυτοί οι τύποι «ζόμπι» δεν τα παρατάνε. Αλλά βρίσκονται σε μια απολύτως απελπιστική κατάσταση. Όλοι οι ειδικοί έχουν ήδη αναγνωρίσει ότι η Ρωσία κέρδισε τη στρατιωτική ειδική επιχείρηση, ότι η Ουκρανία δεν έχει καμία πιθανότητα αντίστασης, ότι ολόκληρη η στρατιωτική υποδομή έχει καταστραφεί... Οι Ένοπλες Δυνάμεις της Ουκρανίας δεν έχουν παρά να παραδοθούν προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν οι ανθρώπινες απώλειες. Ωστόσο, οι Ουκρανοί αξιωματικοί (και ειδικά, φυσικά, οι εθνικιστές) ενεργούν σαν ρομπότ ελεγχόμενα απ' έξω – ακολουθούν οδηγίες από το Πεντάγωνο που έρχονται στους προσωπικούς υπολογιστές και τα ειδικά τάμπλετ τους.

Επιπλέον, οι Αμερικανοί διοικούν τις μαριονέτες των Ενόπλων Δυνάμεων της Ουκρανίας, σπάζοντας τις στις κατάλληλες μονάδες. Σε κάθε μονάδα εκχωρείται ένας αριθμός και σε κάθε αριθμό δίνεται τεχνητή «στρατιωτική νοημοσύνη» με καθήκοντα κάθε μέρα. Πραγματικά μετέτρεψαν 150-200 χιλιάδες ανθρώπους σε μια μαχητική μηχανή που λειτουργεί χωρίς σκέψη, μόνο βλακωδώς ακολουθεί όλες τις εντολές τους. Επί 8 χρόνια, κατάφεραν να αναγκάσουν ένα σημαντικό μέρος της νεολαίας της Ουκρανίας όχι μόνο να σταθεί ενάντια στη Ρωσία, αλλά μέσω της πλύσης εγκεφάλου τους μετέτρεψαν σε εργαλεία τους με αδύναμη σκέψη. Όχι μόνο «κανονιοτροφές» αλλά πλήρως ελεγχόμενες κανονιοτροφές.

Βρισκόμενοι σε μια απολύτως απελπιστική κατάσταση, περικυκλωμένοι, στερούμενοι κάθε προμήθειας, συνεχίζουν ακόμη τον παράλογο πόλεμο, καταδικάζοντας τον εαυτό τους σε θάνατο και σέρνοντας τους γύρω αμάχους μαζί τους στον τάφο. Αυτό είναι ένα σαφές παράδειγμα του πώς λειτουργεί η σύγχρονη αμερικανική τεχνολογία. Πρέπει να καταλάβουμε ότι μπροστά μας, έχουμε μια πολύ ισχυρή δύναμη. Ξέρετε, πριν [τον πόλεμο], ακούσαμε από Ρώσους ειδικούς και πολιτικούς ότι οι ίδιοι οι Ουκρανοί θα ασφυκτιούν οικονομικά και μετά θα συρθούν κοντά μας, και γενικά πού θα πάει η Ουκρανία χωρίς εμάς; Άλλωστε δεν θα μπορέσει να εξασφαλίσει την αναπαραγωγή της οικονομίας χωρίς τους πόρους και τη συνεργασία μας μαζί μας. Πράγματι, η Ουκρανία έχει εισέλθει σε κατάσταση οικονομικής καταστροφής, όπως περιμέναμε, όπως εξηγήσαμε στους Ουκρανούς συναδέλφους μας. Η ουκρανική δημοκρατία έχει γίνει το φτωχότερο κράτος στην Ευρώπη μαζί με τη Μολδαβία. Λόγω του γεγονότος ότι η Ουκρανία έχει τερματίσει τους δεσμούς της με τη Ρωσία, οι απώλειές της ανέρχονται σε περισσότερες από **100 δισεκατομμύρια δολάρια**.

Ωστόσο, αυτό δεν εμπόδισε Αμερικανούς και Βρετανούς πολιτικούς στρατηγούς και εκπαιδευτές από το να σχηματίσουν έναν στρατό 200.000 ατόμων από τραμπούκους και δολοφόνους με εντελώς ανεπαρκή ικανότητα σκέψης υπάκουο όργανο των αμερικανικών συμφερόντων.

- Δεν υπάρχουν εξίσου υπάκουες Αμερικανίδες μαριονέτες στη Ρωσία; Μόνο οι Ουκρανοί ρομποτοποιήθηκαν;

- Ναι, και εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι πρακτικά το ίδιο συμβαίνει και με την Κεντρική Τράπεζα, αλλά μόνο σε άλλα θέματα.

- Πριν περάσουμε στην Κεντρική Τράπεζα, επιτρέψτε μου να διευκρινίσω. Είπατε ότι εργάζεστε για την εισαγωγή ενός νέου νομίσματος. Και σε τι μορφή και με ποια ομάδα;

- Το κάνουμε αυτό εδώ και πολύ καιρό ως ομάδα μελετητών. Πριν από 10 χρόνια, στο Οικονομικό Φόρουμ της Αστάνα, παρουσιάσαμε την έκθεση «Προς αειφόρο ανάπτυξη μέσω μιας δίκαιης παγκόσμιας οικονομικής τάξης» με ένα έργο για τη μετάβαση σε ένα νέο παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό και νομισματικό σύστημα, όπου προτείναμε τη μεταρρύθμιση του συστήματος του ΔΝΤ με βάση τα λεγόμενα ειδικά τραβηκτικά δικαιώματα, και με βάση ένα τροποποιημένο σύστημα του ΔΝΤ – να δημιουργηθεί ένα παγκόσμιο λογιστικό νόμισμα. Παρεμπιπτόντως, αυτή η ιδέα προκάλεσε μεγάλο ενδιαφέρον τότε: το έργο μας αναγνωρίστηκε ως το καλύτερο διεθνές οικονομικό έργο. Αλλά από πρακτική άποψη, κανένα από τα κράτη, που εκπροσωπούντο από τις επίσημες νομισματικές αρχές, δεν ενδιαφέρθηκε για αυτό το έργο. Αν και

ακολούθησαν τα δημοσιεύματα του Νουρσουλτάν Ναζαρμπάγιεφ (Nursultan Nazarbayev) που πρότειναν νέο νόμισμα. Αν θυμάμαι καλά, προσέφερε **Αλτιν (Altyn)**.

- *Αλτιν; Αυτό είναι ενδιαφέρον.*

Ναι, η δημοσίευση του άρθρου του για αυτό το θέμα έγινε ακόμη και στην Izvestia. Όμως το θέμα δεν έφτασε σε διαπραγματεύσεις και πολιτικές αποφάσεις και μέχρι σήμερα είναι μάλλον πρόταση ειδικών. Αλλά είμαι βέβαιος ότι η τρέχουσα κατάσταση μας αναγκάζει να δημιουργήσουμε νέα μέσα διακανονισμού πληρωμών πολύ γρήγορα, διότι το δολάριο θα είναι πρακτικά αδύνατο να χρησιμοποιηθεί, και το ρούβλι, λόγω της ανίκανης πολιτικής της Κεντρικής Τράπεζας, η οποία, στην πραγματικότητα, ενεργεί προς το συμφέρον των διεθνών κερδοσκόπων, δεν θα μπορεί να είναι βιώσιμο.

Αντικειμενικά, το ρούβλι θα μπορούσε να γίνει αποθεματικό νόμισμα μαζί με το γιουάν και τη ρουπία. Θα ήταν δυνατή η μετάβαση σε ένα σύστημα πολλαπλών νομισμάτων με βάση τα εθνικά νομίσματα. Αλλά χρειαζόμαστε ακόμα κάποιο ισοδύναμο για την τιμολόγηση... Τώρα εργαζόμαστε πάνω στην έννοια του χώρου ανταλλαγής της Ευρασιατικής Οικονομικής Ένωσης, όπου ένα από τα καθήκοντα είναι ο σχηματισμός νέων κριτηρίων τιμολόγησης. Δηλαδή, εάν θέλουμε να διαμορφωθούν οι τιμές των μετάλλων όχι στο Λονδίνο, αλλά εδώ στη Ρωσία, όπως ακριβώς οι τιμές του πετρελαίου, τότε αυτό συνεπάγεται την εμφάνιση κάποιου άλλου νομίσματος, ειδικά εάν θέλουμε να δράσουμε όχι μόνο εντός της Ευρασιατικής Οικονομικής Ένωσης, και στην Ευρασία με ευρεία έννοια, στο επίκεντρο μιας νέας παγκόσμιας οικονομικής τάξης, στην οποία συμπεριλαμβάνω την Κίνα, την Ινδία, την Ινδοκίνα, την Ιαπωνία, την Κορέα και το Ιράν. Πρόκειται για μεγάλες χώρες, που όλες έχουν τα δικά τους θεμελιώδη εθνικά συμφέροντα. Μετά τις τρέχουσες ιστορίες με την κατάσχεση των αποθεμάτων [της Ρωσίας] σε δολάρια, νομίζω ότι καμία χώρα δεν θα θέλει να χρησιμοποιήσει το νόμισμα άλλης χώρας ως αποθεματικό. Χρειάζεται λοιπόν ένα νέο εργαλείο. Και από την άποψή μου, ένα τέτοιο εργαλείο, για αρχή, μπορεί να γίνει κάποιο είδος συνθετικού νομίσματος διακανονισμού, το οποίο θα δημιουργηθεί ως ένας τέτοιος συγκεντρωτικός δείκτης.

- *Μπορώ να έχω μερικά παραδείγματα; Τι είναι;*

- Λοιπόν, ας πούμε, ECU *Φ*(Ευρωπαϊκή Νομισματική Μονάδα)- υπήρχε μια τέτοια εμπειρία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Χτίστηκε σαν ένα καλάθι με νομίσματα. Όλες οι χώρες που συμμετέχουν στη δημιουργία ενός νέου λογιστικού νομίσματος θα πρέπει να δικαιούνται την παρουσία του εθνικού τους νομίσματος σε αυτό το καλάθι. Και το κοινό νόμισμα διαμορφώνεται ως δείκτης, ως μέσο σταθμισμένο συστατικό αυτών των εθνικών νομισμάτων.

Λοιπόν, σε αυτό πρέπει να προσθέσουμε, κατά την άποψή μου, εμπορεύματα: όχι μόνο χρυσό, αλλά και λάδι, και μέταλλο, και σιτηρά και νερό. Ένα είδος «πλεξούδας» αξίας εμπορευμάτων, η οποία, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις μας, θα πρέπει να περιλαμβάνει περίπου 20 αγαθά. Αυτά στην πραγματικότητα, σχηματίζουν ποσοστιαία τις παγκόσμιες τιμές και ως εκ τούτου πρέπει να συμμετέχουν στο καλάθι για τη διαμόρφωση ενός νέου λογιστικού νομίσματος.

Και χρειάζεται μια διεθνής συνθήκη, που θα καθορίσει τους κανόνες για την κυκλοφορία αυτού του νομίσματος και θα δημιουργήσει έναν οργανισμό όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Παρεμπιπτόντως, πριν από 15 χρόνια προτείναμε τη μεταρρύθμιση του ΔΝΤ, αλλά τώρα είναι ήδη προφανές ότι ένα νέο νομισματικό χρηματοπιστωτικό σύστημα θα πρέπει να οικοδομηθεί χωρίς τη Δύση. Ίσως κάποια μέρα να ενταχθεί η Ευρώπη και οι ΗΠΑ να αναγκαστούν επίσης να το αποδεχθούν. Αλλά μέχρι στιγμής είναι σαφές ότι θα πρέπει να το οικοδομήσουμε χωρίς αυτούς, για παράδειγμα, στη βάση του Οργανισμού Συνεργασίας της Σαγκάης.

Ωστόσο, πρόκειται απλώς για εξελίξεις σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, τις οποίες θα καταθέσουμε στις αρχές τον επόμενο μήνα.

- Και σε επίπεδο κυβέρνησης ή σε επίπεδο προέδρου;

- Θα το στείλουμε πρώτα στα τμήματα που είναι αρμόδια για αυτά τα θέματα. Θα κάνουμε συζητήσεις, θα αναπτύξουμε κάποιο είδος κοινής κατανόησης και μετά θα πάμε στο πολιτικό επίπεδο.

+-----+
«Η Κεντρική Τράπεζα συνεχίζει την πολιτική σύμπραξης με τον εχθρό»
 +-----+

- Στο κανάλι σας στο Telegram, γράφετε ότι το μόνο που απομένει είναι η εθνικοποίηση της Τράπεζας της Ρωσίας. Γιατί δεν έχει γίνει ακόμα; Για παράδειγμα, υπάρχει η άποψη ότι η Elvira Nabiullina παραμένει στο πόστο της σαν βιτρίνα, αλλά δεν θα διαχειρίζεται πλέον τίποτα σοβαρό. Μπορείτε να το διαψεύσετε ή να το επιβεβαιώσετε;

- Ξέρετε, δεν θέλω να εμπλακώ σε θεωρίες συνωμοσίας.

- Αυτό είναι θεωρία συνωμοσίας;

- Ναι, μπορούμε να μιλήσουμε για το αμερικανικό «Βαθύ Κράτος» State με όρους συνωμοσίας. Σε αυτήν την περίπτωση, οι θεωρίες συνωμοσίας είναι μια πολύ κατάλληλη κατεύθυνση σκέψης, γιατί στην Αμερική, πίσω από το παραβάν προέδρων και μελών του Κογκρέσου, υπάρχουν κάποιες βαθιές δυνάμεις – ειδικές υπηρεσίες. Και στην Πατρίδα μας όλα είναι απλά. Έχουμε έναν πρόεδρο, έναν αρχηγό κράτους που έχει χτίσει μια κάθετη μορφή εξουσίας. Είναι απολύτως σαφές στη χώρα μας πώς διαμορφώνεται η βουλή και η δικαστική εξουσία. Εδώ δεν μπορεί να εφαρμοστεί γενικά καμία θεωρία συνωμοσίας. Το ίδιο ισχύει και για την Κεντρική Τράπεζα. Να σας υπενθυμίσω ότι, σύμφωνα με το νόμο για την Κεντρική Τράπεζα, όλη η περιουσία της είναι ομοσπονδιακή ιδιοκτησία. Επομένως, η Κεντρική Τράπεζα είναι μια κρατική δομή, δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία γι' αυτό.

- Και πάντα έλεγαν ότι η Κεντρική Τράπεζα ήταν διαχωρισμένη, σαν να βρίσκεται στο περιθώριο.

- Το διοικητικό συμβούλιο της Κεντρικής Τράπεζας διορίζεται από την Κρατική Δούμα με πρόταση του Προέδρου. Υπηρέτησα για πολλά χρόνια ως εκπρόσωπός της [Δούμας] στο εθνικό συμβούλιο τραπεζών, το οποίο εποπτεύει τις δραστηριότητες της Κεντρικής Τράπεζας. Μπορώ να πω ότι δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Κεντρική Τράπεζα είναι ο κρατικός φορέας για τη ρύθμιση της νομισματικής κυκλοφορίας και είναι επίσης ο κύριος χρηματοοικονομικός ρυθμιστής στη χώρα.

Υπάρχουν όμως αποχρώσεις. Το Σύνταγμα ορίζει ότι η Κεντρική Τράπεζα ασκεί την πολιτική της ανεξάρτητα, δηλαδή είναι ανεξάρτητη από την κυβέρνηση. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι είναι ανεξάρτητο από το κράτος. Πρόκειται για κρατικό οργανισμό. Εδώ το δικαστικό σύστημα στη χώρα μας είναι και επίσημα ανεξάρτητο από την κυβέρνηση. Ως εκ τούτου, ως ανεξάρτητο όργανο, η Κεντρική Τράπεζα, ωστόσο, συγκροτείται ως κρατικός ρυθμιστικός φορέας και πρέπει να επιτελεί τα καθήκοντα που είναι απαραίτητα για την ανάπτυξη της οικονομίας μας.

Για να γίνει αυτό, είναι απαραίτητη η συμμετοχή της Κεντρικής Τράπεζας στον στρατηγικό σχεδιασμό. Τα κλασικά της νομισματικής κυκλοφορίας ορίζουν ότι ο κύριος στόχος των νομισματικών αρχών, δηλαδή της Κεντρικής Τράπεζας, πρέπει να είναι η δημιουργία συνθηκών για τη μεγιστοποίηση των επενδύσεων. Αυτό πρέπει να κάνει το τραπεζικό σύστημα – μεγιστοποίηση των επενδύσεων. Γιατί όσο περισσότερες επενδύσεις, τόσο περισσότερη παραγωγή, όσο υψηλότερο είναι το τεχνικό επίπεδο, τόσο χαμηλότερο είναι το κόστος και όσο χαμηλότερος ο πληθωρισμός, τόσο πιο σταθερή είναι η οικονομία. Είναι δυνατό να επιτευχθεί μακροοικονομική σταθεροποίηση στη σύγχρονη οικονομία μόνο με βάση την επιταχυνόμενη επιστημονική και τεχνολογική πρόοδο. Οι προσπάθειες «στόχευσης του πληθωρισμού» (τί τσιτάτο), που πρακτικά μιμείται η Κεντρική Τράπεζα τα τελευταία 10 χρόνια, χειραγωγώντας το βασικό επιτόκιο στο πλαίσιο ενός ελεύθερα

κυμαινόμενου ρουβλίου, είναι κοντόφθαλμες, πρωτόγονες και αντιπαραγωγικές. Συνήθως αυτά τα μέτρα προτείνονται από το ΔΝΤ για υπανάπτυκτες χώρες που οι ίδιες δεν ξέρουν πώς να σκέφτονται.

Τι είναι η στόχευση για τον πληθωρισμό στην πράξη; Πρόκειται για ένα εξαιρετικά πρωτόγονο και εσωτερικά αντιφατικό σύνολο μέτρων, η εφαρμογή των οποίων οδηγεί την οικονομία σε παγίδα στασιμοληθωρισμού. Η Κεντρική Τράπεζα έριξε το ρούβλι σε ελεύθερη διακύμανση, κάτι που είναι παράλογο από την άποψη της στόχευσης για τον πληθωρισμό σε μια ανοιχτή οικονομία, όπου η συναλλαγματική ισοτιμία επηρεάζει άμεσα τις τιμές. Και βλέπουμε πώς η υποτίμηση του ρουβλίου επιταχύνει περιοδικά τις τιμές. Επιπλέον, μείωσαν τη νομισματική πολιτική σε ένα μόνο απολύτως πρωτόγονο εργαλείο - τη χειραγώγηση του βασικού επιτοκίου. Αλλά το βασικό επιτόκιο είναι το ποσοστό με το οποίο η Κεντρική Τράπεζα δανείζει χρήματα στην οικονομία και αποσύρει χρήματα από την οικονομία.

Οι προσπάθειές της να καταστείλει τον πληθωρισμό αυξάνοντας το επιτόκιο δεν μπορούν να επιτύχουν στη σημερινή οικονομία, γιατί όσο υψηλότερο είναι το επιτόκιο, τόσο λιγότερη πίστωση, όσο λιγότερες επενδύσεις, τόσο χαμηλότερο είναι το τεχνικό επίπεδο και η ανταγωνιστικότητα. Η μείωση των τελευταίων συνεπάγεται την υποτίμηση του ρουβλίου σε 3-4 χρόνια, αφού αυξήσουν το επιτόκιο, δήθεν για να καταπολεμήσουν τον πληθωρισμό. Αφού άφησαν τη συναλλαγματική ισοτιμία του ρουβλίου σε ελεύθερη διακύμανση, στην πραγματικότητα την έδωσαν στο έλεος των κερδοσκόπων νομισμάτων.

Στους Αμερικανούς αρέσει πολύ αυτή η πολιτική, γι' αυτό επαινούν με κάθε δυνατό τρόπο την ηγεσία της Κεντρικής μας Τράπεζας και του Υπουργείου Οικονομικών. Τελικά, τι είναι σημαντικό για αυτούς; Έτσι ώστε τα πάντα να είναι συνδεδεμένα με το δολάριο, έτσι ώστε το ρούβλι να είναι ένα «άχρηστο» νόμισμα που είναι ασταθές. Και αυτό είναι ένα παράδοξο, επειδή το ποσό των συναλλαγματικών αποθεμάτων της Ρωσικής Ομοσπονδίας ήταν πρόσφατα 3 φορές περισσότερο από την προσφορά χρήματος σε ρούβλια! Αυτό σημαίνει ότι η Κεντρική Τράπεζα θα μπορούσε να έχει σταθεροποιήσει τη συναλλαγματική ισοτιμία σε οποιοδήποτε επίπεδο. Αλλά δεν το έκανε αυτό.

Και ποιοι είναι οι κερδοσκόποι στους οποίους η Κεντρική Τράπεζα πέταξε πραγματικά το ρούβλι για να γίνει κομμάτια; Οι κύριοι κερδοσκόποι είναι τα αμερικανικά hedge funds, τα οποία στην πραγματικότητα διαμορφώνουν τη συναλλαγματική ισοτιμία του ρουβλίου χειραγωγώντας την αγορά. Αλλά η Κεντρική Τράπεζα δεν το παρατηρεί αυτό, ή μάλλον προσποιείται ότι δεν το παρατηρεί. Για να τους κρατήσει στην αγορά συναλλάγματος αυξάνοντας το επιτόκιο, η Κεντρική Τράπεζα σκοτώνει την πίστωση και καθιστά την οικονομία μας εξαρτημένη από ξένες πηγές πίστωσης και το χρηματοπιστωτικό σύστημα συναλλάγματος από τα συμφέροντα των κερδοσκόπων. Αυτό είναι προς το συμφέρον του οποίου λειτουργεί η Κεντρική Τράπεζα, κρυμμένη πίσω από ψύχραιμα τσιτάτα όπως «στόχευση πληθωρισμού», η οποία απέτυχε επαίσχυντα τα τελευταία χρόνια όσον αφορά τη δυναμική των πραγματικών τιμών. Στη χώρα μας λοιπόν το πιο αδύναμο σημείο όλου του συστήματος εθνικής ασφάλειας γενικότερα είναι η Κεντρική Τράπεζα.

Η ηγεσία του χτυπιέται από το γνωστικό όπλο του εχθρού, με άλλα λόγια, ρομποτοποιείται από αυτό. Στην πραγματικότητα, οι νομισματικές μας αρχές κάνουν αυτό που χρειάζεται ο εχθρός.

Παραεμπιπτόντως, απέδειξα μαθηματικά και χρονολογικά ότι το πρώτο κύμα κυρώσεων επιβλήθηκε κατά της Ρωσίας μόνο αφού η Κεντρική Τράπεζα προετοίμασε το έδαφος για αυτό, δηλαδή, άφησε τη συναλλαγματική ισοτιμία του ρουβλίου να κινηθεί ελεύθερα και ανακοίνωσε ότι θα αυξήσει το επιτόκιο, αν ξεκινούσε ο πληθωρισμός στη χώρα. Μόλις η Κεντρική Τράπεζα πέρασε σε αυτή την περίεργη πολιτική, οι Αμερικανοί επέβαλαν αμέσως κυρώσεις. Οι κερδοσκόποι τους εξασφάλισαν την κατάρρευση της συναλλαγματικής ισοτιμίας του ρουβλίου, αυτό προκάλεσε πληθωριστικό κύμα και η Κεντρική Τράπεζα, με οδηγίες του ΔΝΤ, αύξησε το επιτόκιο, γεγονός που παρέλυσε εντελώς την οικονομία μας. *Η συνολική ζημιά από

αυτή την πολιτική σήμερα έχει ήδη φτάσει τα 50 τρισεκατομμύρια ρούβλια μη παραχθέντων προϊόντων και περίπου 20 τρισεκατομμύρια ρούβλια ημιτελών επενδύσεων. **Τώρα πρέπει να προσθέσετε σε αυτό τα 300 δισεκατομμύρια δολάρια που επενδύθηκαν σε ξένα περιουσιακά στοιχεία, τα οποία τώρα έχουν παγώσει** – αυτή είναι η ζημιά.

Επομένως, όταν μιλάμε για κρατικοποίηση της Κεντρικής Τράπεζας, δεν μιλάμε για τυπική εθνικοποίηση (ήδη κρατικοποιήθηκε), αλλά για ένταξη της σε μια πολιτική συμμόρφωσης με τα εθνικά συμφέροντα. Αυτή τη στιγμή, η πολιτική της είναι αντίθετη με τα εθνικά συμφέροντα. Και εδώ δεν υπάρχει συνωμοσία. Βλέπουμε προς τίνος συμφέροντα ασκείται μια τέτοια πολιτική. Η Κεντρική Τράπεζα αύξησε τα επιτόκια στο 20%, δίνοντας στους τραπεζίτες κυρίαρχη θέση στην οικονομία. Διαθέτοντας τον πιο ακριβό και σπάνιο πόρο, τα χρήματα, καθορίζουν ποια επιχείρηση θα επιβιώσει και ποια επιχείρηση θα πεθάνει, θα χρεοκοπήσει κ.λπ. **Η αύξηση των επιτοκίων κρατά ολόκληρη τη ρωσική οικονομία όμηρο μιας χούφτας τραπεζιτών.** Αυτό είναι το πρώτο. Δεύτερον, η ηγεσία της Κεντρικής Τράπεζας επέτρεψε άλλη μια κατάρρευση της συναλλαγματικής ισοτιμίας του ρουβλίου και έκλεισε την ανταλλαγή νομισμάτων. Ως αποτέλεσμα, σήμερα οι τράπεζες έχουν γίνει οι κύριοι κερδοσκόποι νομισμάτων: αγοράζουν νόμισμα για περίπου 90 ρούβλια ανά δολάριο και το πουλούν για 125. Η διαφορά καθορίζεται για αυτούς ως υπερβάλλον κέρδος.

– Γιατί όμως, κατά τη γνώμη σας, η Κεντρική Τράπεζα της Ρωσικής Ομοσπονδίας ακολουθεί μια πολιτική προς το συμφέρον του εχθρού;

– Όπως είπα, το κάνει αυτό κατόπιν σύστασης του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Αλλά αυτές τις πολιτικές συμπεριρίζονται και οι μεγάλες τράπεζές μας, που αντικειμενικά τους αρέσει αυτή η πολιτική, καθώς και οι νομισματικές και χρηματοοικονομικές δομές μας, οι οποίες επίσης εμπλέκονται στη χειραγώγηση της συναλλαγματικής ισοτιμίας του ρουβλίου. Ως εκ τούτου, γύρω από αυτήν την πολιτική σχηματίζεται ένα λόμπι επιρροής, το οποίο υποστηρίζει αυτήν την πολιτική με βάση τα δικά του ιδιωτικά συμφέροντα.

Αυτά τα συμφέροντα αντιβαίνουν με τα συμφέροντα της χώρας, είναι ακριβώς αντίθετα από αυτά.

Και, αν κοιτάξετε τι κάνει σήμερα η Κεντρική Τράπεζα, δεν έχω καμία αμφιβολία ότι συνεχίζει την πολιτική της ουσιαστικής σύμπραξης με τον εχθρό. Υπονομεύει τη μακροοικονομική σταθερότητα επιτρέποντας στους διεθνείς κερδοσκόπους να χειραγωγούν τη συναλλαγματική ισοτιμία του ρουβλίου και δεν ελέγχει τη συναλλαγματική θέση των τραπεζών που έχουν γίνει κερδοσκόποι νομισμάτων, αν και η Κεντρική Τράπεζα θα μπορούσε εύκολα να αποσύρει τις τράπεζες από την αγορά συναλλάγματος καθορίζοντας τη συναλλαγματική τους θέση, απαγορεύοντας στις τράπεζες να αγοράζουν ξένο νόμισμα. Και δεύτερον – αυξάνοντας το επιτόκιο, η Κεντρική Τράπεζα σκότωσε πραγματικά τις επενδύσεις στην ανάπτυξη της ρωσικής οικονομίας, οι οποίες είναι πολύ απαραίτητες αυτή τη στιγμή, κυρίως για την υποκατάσταση των εισαγωγών και για την αποκατάσταση της οικονομικής κυριαρχίας, ενώ η ηγεσία μας λέει ότι πρέπει μην φοβάστε τις κυρώσεις, γιατί δημιουργούν συνθήκες για οικονομική ανάπτυξη, για υποκαταστάσεις εισαγωγών...

Κοιτάξτε, περίπου το ένα τρίτο των εισαγωγών της ΕΕ έχουν εγκαταλείψει την αγορά μας. Αυτές είναι τεράστιες ευκαιρίες για υποκατάσταση εισαγωγών. Εάν υποθέσουμε ότι οι επιχειρήσεις μας αρχίσουν να αναπτύσσουν αυτές τις αγορές, τότε θα αναπτυσσόμαστε με ρυθμό 15 τοις εκατό ετησίως. Αυτό όμως απαιτεί δάνεια. Η υποκατάσταση των εισαγωγών δεν μπορεί να προκύψει χωρίς δάνεια. Χρειαζόμαστε δάνεια για να δημιουργήσουμε εγκαταστάσεις παραγωγής, να κυριαρχήσουμε στις νέες τεχνολογίες, να φορτώσουμε αδρανείς παραγωγικές ικανότητες. Έχουμε αναπτύξει εδώ και καιρό μια τέτοια στρατηγική προηγμένης ανάπτυξης στην Ακαδημία Επιστημών και την προωθούμε. Όμως, δυστυχώς, η παράφορη, από την άποψή μας, πολιτική της

Κεντρικής Τράπεζας έχει πολύ συγκεκριμένες δομές επιρροής τις οποίες της αρέσουν και τις υποστηρίζει. Γι' αυτό η πολιτική είναι τόσο σταθερή.

+-----+
«Είναι δυνατό να σταθεροποιηθεί το ρούβλι σε τρεις ημέρες»
 +-----+

- *Sergey Yuryevich*, αν αυτό δεν είναι θεωρία συνωμοσίας, τότε γιατί η Κεντρική Τράπεζα συνεχίζει να ακολουθεί μια τέτοια πολιτική; Βασίζεται αποκλειστικά στα συμφέροντα των ομάδων πίεσης;

- To whom is the war, and to whom is the mother dear⁷

Οι εμπορικές τράπεζες κερδίζουν 40% κέρδη από την κερδοσκοπία νομισμάτων.

Αγοράσατε 90 ρούβλια ανά δολάριο - το πούλησατε για 125. 35 ρούβλια - τίποτα δεν είναι πιο εύκολο! Ως αποτέλεσμα, έχουμε πληθωρισμό, οι εισαγωγές γίνονται πιο ακριβές, όλοι βλέπουν αυτό το τρελό ποσοστό. Οι τιμές για όλα τα αγαθά ανεβαίνουν, αλλά οι τράπεζες βγάζουν υπερκέρδη.

Και πάλι, ένα λόμπι με μεγάλη επιρροή έχει σχηματιστεί γύρω από αυτήν την πολιτική, και η παραδοχή της αποτυχίας μιας τέτοιας στρατηγικής για πολλούς ανθρώπους σημαίνει, στην πραγματικότητα, παραδοχή της ανικανότητάς τους και ακόμη και δολιοφθορά. Και οι κερδοσκόποι μαζί με τις μεγάλες τράπεζες είναι δομές με μεγάλη επιρροή στη χώρα μας και επηρεάζουν τη λήψη αποφάσεων.

- Καλά και τί είναι αυτό που κάνει αυτή τη πληροφορία δεν φτάνει στο πρώτο πρόσωπο (Πούτιν), είναι μπλοκαρισμένη;

- Όταν ήμουν σύμβουλος, κοινοποίησα αυτές τις πληροφορίες.

- Σε άκουσαν;

- Ναι, έγιναν συζητήσεις, συζητήθηκαν στο Οικονομικό Συμβούλιο, τότε ήταν κλειστό για να μην εκνευριστούν οι υπεύθυνοι. Τώρα δεν θέλω να το σχολιάσω. Βλέπουμε σήμερα ότι αν δεν αλλάξουμε τη νομισματική πολιτική, τότε θα είναι απλώς αδύνατο να επιβιώσουμε σε αυτόν τον υβριδικό πόλεμο. Τώρα πρέπει να αντιμετωπίσουμε τις οικονομικές κυρώσεις με μια σοβαρή αύξηση της εγχώριας παραγωγής. Υπάρχουν εγκαταστάσεις παραγωγής για αυτό, άνθρωποι, πρώτες ύλες, μυαλά - επίσης, αλλά δεν υπάρχουν χρήματα. Αυτή τη στιγμή, το πιο απλό πράγμα που μπορεί να δώσει το κράτος στους ανθρώπους είναι χρήματα.

- Ποια είναι η αίσθησή σου; Υπάρχει κατανόηση στην κορυφή;

- Νομίζω ότι πρέπει να απευθύνετε απευθείας αυτήν την ερώτηση σε αυτούς.

- Αλλά πολλοί άνθρωποι σας αποκαλούν σχεδόν το νούμερο 1 άτομο στην παρούσα κατάσταση - ένα δημόσιο πρόσωπο που μπορεί να σώσει τη Ρωσία.

- Σας ευχαριστούμε για αυτήν την κρίση. Θα προσπαθήσω για το καλύτερο.

- Θέλω απλώς να καταλάβω: αν πριν δεν υπήρχε προφήτης στην Πατρίδα μας, τώρα εμφανίστηκε; Είναι αυτή μια προσωρινή κατάσταση με την Κεντρική Τράπεζα;

- Είναι τόσο παρατεταμένη, θα έλεγα, για 30 χρόνια. Αν είχαμε εφαρμόσει μια ικανή νομισματική πολιτική σύμφωνα με τις απαιτήσεις της νέας παγκόσμιας οικονομικής τάξης, του ολοκληρωμένου συστήματος, θα είχαμε αναπτυχθεί όπως η Κίνα - κατά 10 τοις εκατό ετησίως. Υπήρχαν τέτοιες δυνατότητες. Και βασικά πατάμε στο ίδιο σημείο τα τελευταία 30 χρόνια. Επομένως, το θέμα δεν είναι καν αν ακούνε ή όχι, απλά πρέπει να κοιτάξετε αντικειμενικά και να δείτε πώς αναπτύσσονται η Κίνα και η Ινδία και πώς εξελισσόμαστε εμείς. Τι μας εμπόδισε να

⁷ Γνωμικό Ρώσων:

Σε ποιον είναι ο πόλεμος, και σε ποιον αγαπητή η μάνα.

αναπτυχθούμε με τον ίδιο ακριβώς τρόπο;

Επιπλέον, το σύστημα ελέγχου της νέας παγκόσμιας οικονομικής τάξης, το οποίο περιγράφω στα βιβλία μου, είναι οικουμενικό. Δούλεψε με επιτυχία στην Ιαπωνία πριν οι Αμερικανοί σπάσουν την ιαπωνική οικονομική ανάπτυξη. Και ακόμη και στην Αιθιοπία, όπου άρχισαν επίσης να διαμορφώνουν αυτό το μοντέλο διαχείρισης (και πέτυχαν ανάπτυξη αρκετές φορές). Δηλαδή, αυτό το οικουμενικό μοντέλο διαχείρισης της σύγχρονης οικονομίας, που επικεντρώνεται στην ανάπτυξη της κοινωνικής πρόνοιας μέσω επενδύσεων σε μια νέα τεχνολογική τάξη, πρέπει να εφαρμοστεί. Ταυτόχρονα, βέβαια, η στοχευμένη χρήση των χρημάτων συνεπάγεται υψηλή ευθύνη. Το να πετάμε χρήματα από ελικόπτερο - δεν είναι το θέμα μας.

- Δεν είναι ο δρόμος μας.

- Μιλάμε για στοχευμένη πιστωτική εκροή που βασίζεται σε σύγχρονα ψηφιακά εργαλεία με αυστηρό σύστημα ελέγχου που επικεντρώνεται στις επενδύσεις σε νέες τεχνολογίες. Γνωρίζουμε πώς να το κάνουμε αυτό, πώς να ελαχιστοποιήσουμε τον ανθρώπινο παράγοντα μέσω της εισαγωγής ψηφιακών τεχνολογιών, συμπεριλαμβανομένου του ψηφιακού ρουβλίου. Αλλά αυτό είναι μειονέκτημα για όσους εξακολουθούν να τηρούν τις παλιές στρατηγικές. Για αυτούς η Ρωσία ήταν γαλακτοφόρος αγελάδα μετρητών, **απομυζούσαν 100 δισεκατομμύρια δολάρια από αυτήν στο εξωτερικό σε υπεράκτιες εταιρείες.**

Τώρα όμως οι Αμερικάνοι μας έκλεισαν τις υπεράκτιες εταιρείες. Υπάρχει μια πραγματική ευκαιρία, πρέπει να την αξιοποιήσουμε.

- Τι θα συμβουλευάτε τον κόσμο; Τώρα το κύριο ερώτημα στις μηχανές αναζήτησης του Διαδικτύου είναι πού να επενδύσετε χρήματα σε μια εποχή αναταράξεων. Τι πρέπει να κάνουν οι άνθρωποι;

- Καταρχάς μην κάνετε απότομες κινήσεις, αυτό θα έλεγα. Σε κάθε περίπτωση, αυτό που σίγουρα δεν είναι απαραίτητο - να τρέχεις πίσω από δολάρια ή ευρώ. Γιατί δεν ξέρουμε τι θα γίνει μετά με αυτά τα νομίσματα. Εάν το σύστημά μας αποσυνδεθεί από το δυτικό σύστημα, τότε οι τράπεζές μας δεν μπορούν να επενδύσουν ουσιαστικά δολάρια και ευρώ οπουδήποτε εκτός από την κερδοσκοπία νομισμάτων. Ελπίζω όμως ότι οι αρχές μας θα εξακολουθήσουν να περιορίζουν την αγορά συναλλάγματος.

Σε αυτό το πλαίσιο, αυτό που έκαναν οι τράπεζες, αυξάνοντας κατακόρυφα το επιτόκιο σε καταθέσεις ξένου νομίσματος, αποδείχτηκε ξεκάθαρη υπέρβαση, η οποία πυροδότησε πανικό. Νομίζω ότι το ρούβλι θα σταθεροποιηθεί εάν, φυσικά, απομακρυνθούν οι κερδοσκόποι από την αγορά συναλλάγματος και το ξένο νόμισμα πωληθεί μόνο για εισαγωγείς και άτομα που μεταφέρουν χρήματα στο εξωτερικό εντός λογικών ορίων σε συγγενείς ή πηγαίνουν σε επαγγελματικό ταξίδι σύμφωνα με τους κανονισμούς. Τα υπόλοιπα είναι να μπλοκάρουν τα κανάλια διαρροής νομισμάτων. Τότε η εισροή ξένου συναλλάγματος θα ομαλοποιηθεί ξανά.

Ξέρετε, έχουμε ένα πολύ θετικό εμπορικό ισοζύγιο. Καθιερώθηκε η υποχρεωτική πώληση του 80% των κερδών σε συνάλλαγμα. Εάν αυτά τα έσοδα πωληθούν στο χρηματιστήριο, τότε το ποσό του νομίσματος θα είναι μεγαλύτερο από αυτό που χρειάζονται οι εισαγωγείς. Θα έχουμε πλεόνασμα νομίσματος. Αυτό σημαίνει ότι το ρούβλι θα ενισχυθεί, δηλαδή, θα επιστρέψει στους παλιούς δείκτες - 80 ή ακόμα και 70 ρούβλια ανά δολάριο. Αλλά έως ότου η Κεντρική Τράπεζα απομακρύνει τους κερδοσκόπους από την αγορά και επιτρέψει στις εμπορικές τράπεζες να γίνουν τέτοιοι, η συναλλαγματική ισοτιμία του ρουβλίου δεν θα σταθεροποιηθεί. Έτσι, δυστυχώς, οι νομισματικές αρχές δεν έχουν ακόμη συνέλθει και δεν έχουν αρχίσει να εφαρμόζουν τη σωστή πολιτική μακροοικονομικής σταθεροποίησης, δεν μπορώ να δώσω καμία άλλη συμβουλή εκτός από την επένδυση σε χρυσό αν είναι δυνατόν (ειδικά επειδή η κυβέρνηση αφαίρεσε τον ΦΠΑ από τον χρυσό).

- Λοιπόν, αγορά χρυσού;

- Αγοράστε τα απαραίτητα. Ή επενδύστε σε ακίνητα, σε κάτι αξιόπιστο. Όσο για τις

επενδύσεις σε δολάρια και ευρώ... Έχουν πάψει να είναι νόμισμα για εμάς. Αυτό δεν είναι πλέον νόμισμα, αλλά ορισμένες υποχρεώσεις άλλων χωρών που μπορεί να εκπληρωθούν ή να μην εκπληρωθούν. Πρέπει λοιπόν να αναζητήσουμε άλλες δυνατότητες. Θα ήθελα όμως να τονίσω για άλλη μια φορά ότι με τις σωστές πολιτικές, μπορούμε πολύ γρήγορα να σταθεροποιήσουμε το ρούβλι και ακόμη και να αποκαταστήσουμε την αγοραστική του δύναμη.

- Και από ποια προοπτική, τελικά;

- Μπορεί να γίνει και αύριο, κατάλαβες; Η κυβέρνηση Primakov και ο [Viktor] Gerashchenko το έκαναν σε μια εβδομάδα.

- Είναι ικανή η κυβέρνηση να το κάνει αυτό;

- Φυσικά και μπορεί. Για να γίνει αυτό, γενικά, πρέπει να ληφθούν δύο αποφάσεις: να καθοριστεί η συναλλαγματική θέση των εμπορικών τραπεζών και να εισαχθούν οι κανόνες για την πώληση ξένου νομίσματος για μη εμπορικές πράξεις, να διατηρηθεί η ελεύθερα μετατρέψιμη αγορά συναλλάγματος μόνο για συναλλαγές. Αυτό είναι όλο. Αυτό μπορεί να γραφτεί σε 15 λεπτά και να ανακοινωθεί εντός μιας ημέρας, να εισαχθεί εντός τριών ημερών - και το ρούβλι θα σταθεροποιηθεί.

+=====+

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

1. Αρχική πηγή του κειμένου (Ρωσικά)
 - Business Online Magazine 27 Μαρτίου 2022
 - Такие события, как сейчас, происходят раз в столетие
 - <https://www.business-gazeta.ru/article/544773>
2. Πηγή αγγλικής μετάφρασης:
 - The Saker 2022-04-03 (Translated by Leo)
 - Events Like These Only Happen Once Every Century
 - <https://thesaker.is/events-like-these-only-happen-once-every-century-sergey-glazyev/>
3. Το ελληνικό κείμενο προέκυψε με δευτερογενή επεξεργασία της αυτόματης μετάφρασης του αγγλικού μέσω Google Translate και Yandex Translate. Επιμέλεια μετάφρασης/απόδοσης: Βασίλειος Α. Ζούκος
4. Τα έντονα, τα χρωματιστά και τα πλάγια γράμματα χρησιμοποιούνται για δώσουν έμφαση στο κείμενο.
5. Οι υποσημειώσεις είναι του επιμελητή της μετάφρασης/απόδοσης.
6. Τα τυχόν λάθη βαρύνουν αποκλειστικά τον επιμελητή.

+=====+